

Frälsningen

2020 05 17

Frälsningen är egentligen en mycket dramatisk sak. Det handlar faktiskt om liv och död. Evigheten står på spel: död – eller liv. Man kan också tala om räddning, att bli räddad ur dödens klor.

Frälsningen är också en blodig historia. Hebréerbrevets författare skriver i 9:22 att *utan att blod utgjuts ges ingen förlåtelse.*

Frälsningen är personlig. Man är inte frälst för att man tillhör en viss grupp av människor, t.ex. ett land, en familj eller en församling. Det är Jesus som frälser, inte en grupptillhörighet.

Exempel på allt detta ska vi läsa nu, i 2 Mos 12:3-13: *Säg till hela Israels församling: På tionde dagen i denna månad ska varje familjefar ta sig ett lamm, så att varje hushåll får ett lamm. Men om hushållet är för litet för ett lamm, ska familjefadern och hans närmaste granne ta ett lamm tillsammans efter antalet personer. För varje lamm ska ni beräkna ett visst antal, efter vad var och en äter. Ett felfritt, årsgammalt lamm av hankön ska ni välja ut och ta antingen från fåren eller getterna. Ni ska förvara det till den fjortonde dagen i denna månad. Då ska hela Israels församlade menighet slakta det i skymningen. Och man ska ta av blodet och stryka det på båda dörrposterna och på övre dörrträet i husen där man äter det. Köttet ska ätas samma natt. Det ska vara stekt över eld och ätas med osyrat bröd och bittra örter. Ni ska inte äta något av det rått eller kokt i vatten, utan det ska vara stekt över eld med huvud, fötter och innanmäte. Ni ska inte lämna kvar något av köttet till morgonen. Om något av det skulle bli över till morgonen, ska ni bränna upp det i eld. Så ska det ätas: Ni ska ha bältet om livet, skor på fötterna och stav i handen. Och ni ska äta det snabbt. Detta är Herrens påsk. Den natten ska jag gå fram genom Egyptens land och slå allt förstfött i Egypten, både människor och boskap. Och jag ska hålla dom över Egyptens alla gudar. Jag är Herren. Blodet ska vara ett tecken för er på husen där ni är. När jag ser blodet ska jag gå förbi er. Ingen straffdom ska drabba er med fördärv när jag slår Egyptens land.*

Här hade blodet en mycket central roll. Det var blodet på dörrposterna som räddade. Vem blev räddad? Var det judarna, var det Israels folk? Nej, det var de vars dörrposter var bestrukna med blod från ett felfritt lamm. Det betyder att det kanske var en egyptisk familj som hade råkat höra detta och gjort som Gud sa. De blev räddade. Dödsängeln gick förbi alla blodbestrukna dörrposter.

Johannes Döparen pekade på Jesus och sa: *Se Guds Lamm som tar bort världens synder.* Utan att blod utgjuts ges ingen förlåtelse.

Så vad är räddningen för dig? Det är att du har strukit blodet från Jesus, Guds Lamm, på ditt hjärtas dörrposter. Det betyder att du har, i en aktiv handling, tagit emot Guds gåva i Jesus Kristus, så som Jesus själv säger i Joh 3:16: *Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.*

Centrum för allt som har med frälsning, förlåtelse, hopp, evigt liv, helande, församling, ja vad du vill inom den kristna tron, centrum är korset där Jesus dog. Allt i Bibeln innan korset syftar fram till det och allt i Bibeln efter korset har sitt ursprung i det.

Bli man frälst från något eller till något? Båda delar, skulle jag vilja säga. Utan Jesus på korset finns det inget hopp för världen, mänskligheten eller dig och mig. Där finns skilsmässa från Gud och evig död. Det blir vi frälsta FRÅN. Med Jesus på korset ges nytt liv, helande, evigt liv och gemenskap med Gud och varandra. Det blir vi frälsta TILL.

Om Jesus har dött för dig och du har tagit emot det, då är frälsningen ett faktum för dig, i en slags juridisk mening. Står du med Jesus så ser Gud dig genom Jesus och han ser en människa renad i Jesu blod. Det är ett faktum. Samtidigt ska ju detta inte bara vara en juridisk status eller något för sedan i himlen. Därför skriver Paulus i Filipperbrevet 2:12-13: *Därför, mina älskade, ni som alltid varit lydiga, inte bara när jag var hos er utan ännu mer nu när jag inte är hos er: arbeta med fruktan och bavan på er frälsning, för det är Gud som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja ska ske.*

Vi kan verkligen ta frälsningen för given. Den är oss given. Samtidigt ska vi inte bli nonchalanta, stöddiga eller förmer. Frälsningen är till ett nytt liv. Det livet ska levas, en gång i himlen men också redan här och nu.

Är man då som frälst förmer än andra människor? Är man en bättre människa? Hela resonemanget är felaktigt. Det handlar inte om ifall du och jag är bättre än andra eller inte. Det handlar om Jesus, och han är bättre för han är fullkomlig. Så hur våra liv ser ut i sammanhanget beror helt på huruvida Jesus får finnas i våra liv.

Luther talade om "simul justus et peccator", samtidigt rättfärdig och syndare. Som kristna, i oss själva är vi fortfarande syndare men i Jesus är vi rättfärdiga.

Vi vet att ingen som är född av Gud syndar. 1Joh 5:18. Här betyder "syndar" bokstavligen "missar målet". Vi vet att ingen som är född av Gud missar målet, dvs går miste om himlen.

Så, du som tror på Jesus, du kan vara trygg i din tro. Gud vill att vi ska vara trygga, det unnar han oss. Men sätt dig inte på den stolen att du är färdig. Se inte ner på andra. Känn att du är på väg och dra andra med dig.

Avslutningsvis den lilla bilden av en luffare. Att vara en kristen är som att vara en luffare ute på vägarna. Så välkomnas man in på en gård med en kärleksfull husbonde. Där får luffaren bada i rent vatten, får nya kläder, mat att äta och en ny familjegemenskap. Luffaren får också ett arbete att utföra: att ge sig ut på vägarna igen och berätta för andra luffare var de också kan få ett nytt liv. Men det nya hemmet är på gården, ute på vägarna är han en gäst och främling. Amen